

Stanislav Langr – 110. výročí narození

Narodil se v srpnu 1902 učiteli košíkářské školy v Žamberku Václavu Langrovi a jeho ženě Filomeně jako prvorozený syn. Po ukončení základního školního vzdělání vystudoval Umělecko-průmyslovou školu v Praze. Díky tomu se uplatnil jako kreslič vzorků v textilních továrnách.

V únoru 1931 se oženil a roku 1933 se přestěhoval do Červeného Kostelce, kde získal zaměstnání v Textilní akciové společnosti. Jako hluboce věřící katolík byl členem Lidové strany, ale v roce 1935 vstoupil do sociální demokracie.

Po vzniku Protektorátu Čechy a Morava se jako první z řad úředníků továrny zapojil do odbojové práce v ilegální KSČ. Gestapo pomocí konfidentů postupně rozkrylo organizaci. Stanislav Langr byl zatčen 28. dubna 1943. Podle soudního spisu byl získán tkalcovským mistrem Zítkem začátkem ledna 1943. Činnost spočívala v získávání dalších členů a jejich organizaci v „trojkách“, vybírání členských příspěvků a rozšiřování ilegálních tiskovin. Langr byl určen Zítkovým zástupcem a seznámen s jejich nadřízeným Bohumilem Říčařem. Kriminální tajemník Müller v závěrečné zprávě uvedl: „Se zřetelem na Langrem rozvinutou čilou

ilegální činnost je citelný trest považován za naléhavě nutný”.

Zatčení byli 2. srpna 1943 odesláni do policejní věznice v Terezíně s žádostí o vrácení zpět gestapu po uplynutí nynějších důvodů uvěznění. Po vystřídání několika věznic proběhlo hlavní líčení 22. června 1944 v Drážďanech s tímto rozsudkem: „František Zítka, Robert Hruška a Stanislav Langr jako funkcionáři ve čtvrtém válečném roce připravovali v Protektorátě komunistickou velezrádnou organizaci a agitaci a tím napomáhali nepřátelům Říše. Pro stálou nepoctivost se trestají smrtí”. Rozsudek byl vykonán 20. září 1944.

V soudním spisu není uvedeno, že Stanislav Langr byl členem ilegální KSČ již od července 1941 a koncem roku 1942 byl jmenován spolu se Zítkem a Hruškou do Okresního výboru KSČ v Náchodě. Ani to, že ryl na blány pro Říčaře hlavičky ilegálního Rudého práva, které se později cyklostylem tisklo a dále rozšiřovalo i v Červeném Kostelci.

Podle dokumentů Archivu bezpečnostních složek, fond Německé soudy v Říši a Vojenského ústředního archivu, fond Osvědčení 255 napsal

Pavel Svědihroh.

Žamberské listy č. 13 z 1. srpna 2012